

לא:

המביא פרק רביעי ביצה

עין משפט גור מוצה

מסורת הש"ס

כ א מה"מ פ"ג מהלכות
י"ד הלכות י"ד כג
לא"ה ע"ה טו"ש ע"ה י"ב ס"י
תקא פ"ק א'
ב א ג מה"מ פ"ג
ה"ל י"ב ספ"ה ז'
טו"ש ע"ה ז'
ב ב מה"מ פ"ג מהל'
י"ד הל' טו"ש פ"ק ט'
א"ה ס"י תק"ה פ"ק ט'
כ"ה מה"מ פ"ג מהל'
ש"ה הל' כ טו"ש ע"ה
א"ה ס"י ש"ה פ"ק ז'
כ"ד ו טו"ש א"ה ס"י
ט"ז פ"ק י'
כ"ה ו טו"ש ע"ה פ"ק ז'
[נסת] תק"ה ע"ה ג'
כ"ה ו טו"ש ע"ה ס"י
תק"ה ע"ה ג'

רבינו חננאל

וסיפא קמ"ה אלא בקופין
מבקעין. קשיא קרישא
אסיפא. והרבה שמואל
אין מבקעין מן הקורות
ולא מן הקורה שנשברה
כיבשה אבל מן הקורה
שנשברה מערב יו"ט
מבקעין. ורשב"א מבקעין
אין מבקעין לא בקרדום
ולא במגל ולא במגלה
אלא בקופין. תניא נמי
הכי אין מבקעין אין
השורש של קורות ולא
מן הקורה שנשברה כיום
טוב לפי שאין אין
המוקף. ולא בקרדום.
והני כתיב בקבות שלו.
והוא המביא הרהב. אבל
בזכות שלו היוצא מן
אחריו. מותר. נמצא
זה הקידוש הצד הרבה
אסור והצד הצד מותר.
ופשוטה היא. [מתני']
כ"ה שהוא מלא פירות
ונפתח טעל ממקום
הפחת. ר"ה אמר אף
מפחת בחתילה ונטל.
אקשינן לו מאיר אף
פוחת בחתילה ונטל.
והוא קא מתר אהלא.
ופריקן באורא דליבני.
פי' לבניס פירוש אחד
צ"ה חבור ואינו בנין.
דאי אקשינן. והאמר רב
נחמן מה ליבני דאייתור
מכנינא שרי לטלטלינהו
בשבתא הוהיל דחיתין
למינא עלייהו שרינהו
דאי אקשינן. ומתק
ר' זירא תנא ביום
[טוב] אסור ולא בשבת.
כלומר לא אסור רב
נחמן שריניהו אקשינן
אלא בשבת. ור' מאיר
לא שרי ואמר פוחת.
לדרינן אילו הלבניס
השרינהו אלא ביריט.
תניא נמי הכי ר"ה
אמר פוחת לחתילה לא
ונטל ביריט אמרו
אבל לא בשבת. אמר
שמואל תחמתו שבקרקע
ביהמ"ב כגון [חרוט]
[הורח] וחבית טעונת
בקרקע וכיבא בה.
ופיקי חתומין וצרויין.
מתיר ארתן הקשורים
שבתן התחמתו שריין
והתומין. אבל לא מפקיע
החתומות עצמן ולא
חורק. אחד שבת ואחד
יריט. [ו] מייבשי תחמתו
שבקרקע בשבת מתיר

(א) ויעיובין לה"י. (ב) (ג) (ד)
(ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא)
(יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז)
(יח) (יט) (כ) (כ"א) (כ"ב)
(כ"ג) (כ"ד) (כ"ה) (כ"ו) (כ"ז)
(כ"ח) (כ"ט) (ל) (ל"א) (ל"ב)
(ל"ג) (ל"ד) (ל"ה) (ל"ו) (ל"ז)
(ל"ח) (ל"ט) (מ) (מ"א) (מ"ב)
(מ"ג) (מ"ד) (מ"ה) (מ"ו) (מ"ז)
(מ"ח) (מ"ט) (נ) (נ"א) (נ"ב)
(נ"ג) (נ"ד) (נ"ה) (נ"ו) (נ"ז)
(נ"ח) (נ"ט) (ס) (ס"א) (ס"ב)
(ס"ג) (ס"ד) (ס"ה) (ס"ו) (ס"ז)
(ס"ח) (ס"ט) (ע) (ע"א) (ע"ב)
(ע"ג) (ע"ד) (ע"ה) (ע"ו) (ע"ז)
(ע"ח) (ע"ט) (פ) (פ"א) (פ"ב)
(פ"ג) (פ"ד) (פ"ה) (פ"ו) (פ"ז)
(פ"ח) (פ"ט) (צ) (צ"א) (צ"ב)
(צ"ג) (צ"ד) (צ"ה) (צ"ו) (צ"ז)
(צ"ח) (צ"ט) (ק) (ק"א) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)
(ק"ג) (ק"ד) (ק"ה) (ק"ו) (ק"ז)
(ק"ח) (ק"ט) (ק"י) (ק"יא) (ק"ב)

הגהות הב"ח

(א) נמי אין מבקעין עצים
לא מן הסילא של קורות.
(ב) ימים דיה ונפתח וכו'
שאני אמור לפחות אלא
מדרבנן כדמריק.

לעזר רש"י

בידנא' [ב]שמואל.
כ"ה של נגוס שחור.
משיני צדדיו. פירמטוריש.
[פירמטוריש]. שנתות.

מוסף רש"י

אבל בזכות שלו
מותר. הולא לון דרין
תול לנבק ב' והאורח ח"ה
מ'י ומה. ונפתח. מאליו
אפילו ביריט עמנו. ונטל
ממקום הפחת. ולא
מיחמר משום מוקלע
ותחתה כר' [ועובין וכו']
אף פוחת בחתילה.
דמריק לה באירא דלנבא.
דלוא פוחת אלל הוא
[ומה]. דאייתור מביניא.
ששלים ניני ותימור.
ומתשה לא קיימה לנני
אלל לנבק עליהם ותרית
כלי עליהם. [ועובין וכו']
שריניהו. [א] שרין וז על
ו' וזלי חקיינהו לנני דנין
לחי. [ומה]. שבכלים
מתיר ומפקיע וחורק.
אלל לנבק עליהם אלא
מכנינא אלל הולל מלקל
הוא ושרי [ועובין וכו'].

רבינו חננאל

אבל לא מפקיע ולא
חורק. ביום טוב מתיר
ומפקיע וחורק. קתני
מירא תחמתו שבקרקע
ביריט מתיר וחורק.
קשיא לשמואל דאמר
תחמתו שבקרקע מתיר
אבל לא מפקיע ולא
חורק אחד שבת ואחד
יריט. ופריק שמואל
הא ברייתא דקתני ביום
טוב מפקיע וחורק לוי'
מאיר היא. דאמר אף
פוחת לחתילה ונטל.
ומשו הפקעת תחמתו
שבקרקע כמו פחיתת
הבית. כשם שמתיר
בבית כך מתיר תחמתו
הפקיעים ביריט. ואמר
דאמר רבנא דאסורי
פחיתת הבית. ואמרנן
ומי פליגי רבנן עליה. דר'
מאיר. בחתומות שבקרקע
[והתומין מידים חביתם
לי]. מאיר בחתומות
שבקרקע ששכבת מתיר
אבל לא מפקיע
ולא חורק. ביריט
מתיר וחורק.

וה"ק כל הנגסין וכו' היכא אמרין דבעי פוחתה היינו למשי רחוק
אבל סמוך שרי בלא פוחתה ש"מ דר' יוסי תרמי אמר לקולה ומדריכי
יוסי נשמע לרבי יהודה דבעי תרמי לחומרל דמנדקט דכדכרו כל
תרמי דלנ"כ לנשא דכל קשה

והאמרת רישא אין מבקעין כ"ל אמר רב
יהודה אמר שמואל הסורי מחסרא והכי
קתני "אין מבקעין" מן הסואר של קורות ולא
מן הקורה שנשברה ביו"ט אבל מבקעין מן
הקורה שנשברה מערב יו"ט יוכשהו מבקעין
אין מבקעין לא בקרדום ולא במגל ולא
במגרה אלא בקופין תניא נמי הכי אין
מבקעין עצים לא מן הסואר של קורות ולא
מן הקורה שנשברה ביו"ט לפי שאינו מן
המוכן. ולא בקרדום. אמר רב חיננא בר
שלמיא משמיה דרבי לא שנו אלא בנקבות
שלו אבל בזכות שלו כותר פשיטא בקופין
תנן מהו דתימא ה"מ קופין לחוריה אבל
קרדום וקופין אימא מנו דהאי גיסא אסור
האי גיסא נמי אסור קמ"ל ואיכא דמתני לה
אסיפא אלא בקופין אמר רב חיננא בר
שלמיא משמיה דרבי לא שנו אלא בזכות
שלו אבל בנקבות שלו אסור פשיטא ולא
בקרדום תנן מהו דתימא ה"מ קרדום אבל
קופין וקרדום אימא מנו דהאי גיסא שרי
האי גיסא נמי שרי קמ"ל. [מתני'] "הבית
שהוא מלא פירות ופוחת נוטל ממקום הפחת
ר' מאיר אומר אף פוחת לכתחלה ונוטל:
גמ' אמאי והא קא סתד אהלא ו אמר רב
נחומי בר אדא אמר שמואל באוירא דליבני
איני והאמר רב נחמן "הני ליבני דאייתור
מכנינא שרי לטלטלינהו בשבתא הוהיל
וחזי למוגא עלייהו שריניהו ודאי אקשיננהו
אמר רבי זירא "ביו"ט אמרו אבל לא בשבת
תניא נמי הכי רבי מאיר אומר אף פוחת
לכתחלה ונוטל ביו"ט אמרו אבל לא בשבת
אמר שמואל "וחתומות שבקרקע מתיר אבל
לא מפקיע ולא חורק "וישבכלים מתיר
ומפקיע וחורק "אחד שבת ואחד יו"ט מיתיבי
וחתומות שבקרקע בשבת מתיר אבל לא
מפקיע ולא חורק ביום טוב מתיר ומפקיע
וחורק הא מני ר' מאיר היא דאמר אף
פוחת לכתחלה ונוטל ופליגי רבנן עליה
ואנא דאמרי כרבנן ומו פליגי רבנן
עליה בחתומות שבקרקע והתניא מורים
חכמים לרבי מאיר בחתומות שבקרקע
שכשבת מתיר אבל לא מפקיע ולא
חורק ביום טוב מתיר ומפקיע וחורק
הוא

נחמן: חוסמוס. פרמדוריש: חוסמוס שבקרקע. כגון לתמות פחתי
צורות ומערה הסגורים נקשרי חבליס: מתיר. את הקשר דהא ללו
קשר של קיימא הוא שהרי להמיר תמיד הוא עשוי: אבל לא מפקיע.
החבל למסור עצמו ונדילתו: ולא חוסך. דהא סמירה היא ויש
סמירה בזמן של קרקע: ועל כלים. כגון מיכה הנעולה ע"י קשר חבל
מכיר ומפקיע וחורק דאין סמירה בכלים: מייבי חוסמוס שבקרקע
כו' ביריט מסיר ומפקיע וחוסך. אלמלא תחמתו הקשורים אין
בין משום סמירה מדלורייחא וכשנת מדרבנן הוא דלמסור:
הוא

דברי רבי שמעון דהא רישא קאמר נוטל ממקום הפחת דמשמע
שמעון מדהא סבירא ליה אף פוחת לחתילה אבל לעיל ניהא דקאמר גבי יו"ט
במקום זה וכו' כ"ה והוא יוכל לומר דברי רבי שמעון ר"י יודע דלא
דמיירי מוקלע משום אוכל נפש אבל לא בשנת מכהן יש ראייה לריב"ז
דעכשיו שפירש לעיל] דלמסור מוקלע מתיר ביו"ט משום אוכל נפש:
אין